

De perfecte moord

De perfecte moord

By : Pieter de Winter

story

Published on
Booksie

[booksie.com/Pieter de Winter](https://booksie.com/Pieter%20de%20Winter)

Copyright © Pieter de Winter, 2015
Publish your writing on Booksie.com.

De perfecte moord

"Ik wou dat je dood was!" schreeuwt ze tegen hem, en ze hangt op. Tringggggg, tringggggg, tringgggggg. De deurbel blijft maar gaan, maar zij doet niet meer open. "Loop naar de hel!" schreeuwt hij van buiten. Alleen het woordje 'hel' komt door de ramen heen. Kwaad doet ze het raam open en zegt: "Als je nu niet weggaat, bel ik de politie." "Doe maar!" roept hij terug. Kwaad loopt hij weg en pakt een grote steen. Hij loopt terug en gooit de steen dwars door de ruit van de voordeur heen. "Mag je ze dit ook gaan uitleggen!" En binnen dertig seconden is hij verdwenen, de straat uit.

De volgende dag belt ze hem op, met de mededeling dat ze hem niet meer wil zien en dat hij bij haar uit de buurt moet blijven. Ze spreekt zijn voicemail in, want direct over de telefoon was het haar nooit gelukt om eindelijk eens te zeggen wat ze na al die jaren ellende wou.

Woedend luistert hij het bericht van zijn ex-vriendin af en hij gaat direct naar haar huis toe. Ze wil hem niet meer zien, dus ze doet niet voor hem open. Na lang aandringen op de bel doet ze het raam open en zegt: "Het is uit, ga naar huis!" "Maar ik hou van je" stamelt hij eruit. "Laat me alsjeblieft even binnen komen." "Nee! Ga nu weg, of ik bel weer de politie." Weer loopt hij de straat uit, de hoek om en gaat staan roken bij de ingang van het park. Na tien minuten loopt hij terug en ziet zijn ex-vriendin in de deuropening van haar huis praten met de buurman. "Vieze hoer!" schreeuwt hij, en hij stormt op haar af. Ze wil de deur nog dicht doen, maar het is al te laat. Hij is binnen. Hij geeft haar een paar flinke trappen en schreeuwt. "Nu, is het pas echt uit!" en hij smijt de deur dicht en zet het op een lopen. Met trillende handen maakt ze de deur weer open en roept hem na: "Sterf maar, ik haat je. Rot op!!!! Rot op!!!! Rot op!!!!" Maar hij is al de straat uit. Ze zal hem twee weken lang niet meer zien...

Het volgende weekend gaat ze alleen uit in de stad op zoek naar een nieuwe vriend. Ze loopt van kroeg naar kroeg en groet bekenden en onbekenden. Totdat ze iemand tegen het lijf loopt die haar wel bevalt. Hij is groot en sterk en uit zijn manier van doen blijkt hij niet bang te zijn voor een gevecht, want als ze hem een duwtje geeft wil hij haar in eerste instantie meteen een mep verkopen. Totdat, hij ziet dat het om een aantrekkelijke vrouw gaat die gewoon een praatje met hem wil maken. Die avond vindt zij nieuwe liefde in deze grote, sterke man en na wat bellen en afspreken hebben zij een week later een relatie.

"Wat zou jij doen als er iemand anders aan mij zat?" vraagt ze. "Dan vermoord ik hem!" zegt hij stellig. "Dat is het enige wat ik wou horen..." fluistert ze hem in zijn oor. Ze kust hem in zijn nek, op zijn schouder, op zijn borst. Hij streelt haar over haar hoofd. En voor ze het weet zit ze hem op de bank oraal te bevredigen. "Dus, je zou hem echt vermoorden?" "Ja, ja, echt!" roept hij uit, terwijl hij bijna klaarkomt van haar tong op zijn eikel.

Een week later ziet zij haar ex-vriend over straat lopen. Snel loopt ze de hoek van de straat om, zodat hij haar niet kan zien. Toen, schoot haar opeens het idee te binnen. Met tranen van overmacht loopt ze gniffelend in zichzelf terug naar huis. "Nu heb ik je," zegt ze zachtjes als ze de deur van haar huis opendoet.

Als ze binnenkomt zit haar nieuwe vriend televisie te kijken. "Zullen we zo naar het park gaan?" vraagt ze hem. "Ja, is goed, vijf minuten, even dit afkijken." "Ok, ik ga alvast heen. Ik zie je wel bij de ingang." Ze loopt naar buiten en gaat opzoek naar een gunstige plek waar ze weet dat ze haar ex-vriend tegen zal komen. Ze gaat bij ingang van het park op een bankje zitten en blijft wachten, en wachten, en wachten. Totdat ze eindelijk haar ex-vriend ziet lopen. Hij ziet haar nog niet en zij doet net alsof ze hem niet ziet. Plotseling ziet hij haar wel en roept: "Dus, daar zit je al die tijd!" "Waar?" vraagt ze. "Ja, hier op dit bankje." "Hoepel op, vriend, ik wil je niet zien" "Ik ben je vriend niet, en hoepel zelf op. Ik mag hier lopen als het je niet zint ga je maar ergens anders zitten." Binnen enkele seconden hebben ze weer ruzie zoals vanouds als al die jaren daarvoor. Het enige wat hij niet wist, is dat zij een nieuwe vriend heeft en dat die elk moment bij de ingang

De perfecte moord

van het park kon zijn.

Zij wist dat. En wakkerde het vuur nog eens extra aan, door luidkeels tegen haar ex-vriend te schreeuwen en hem voor van alles en nog wat uit te maken. Haar nieuwe vriend hoorde haar geschreeuw al van een grote afstand en hij begreep dat ze in de problemen zat. Hij zette het meteen op een rennen en op het moment dat hij ziet wat er aan de hand is denkt hij geen seconde lang na...

Hij pakt een grote steen en ramt hem met volle kracht tegen het hoofd van de belagende ex-vriend. In een klap ligt hij op de grond. Zijn hoofd bloedt heftig. Het dringt nog niet helemaal tot hen door, maar hij beweegt niet meer en zijn pols valt langzaam weg. Rustig, gaat ze op het bankje bij de ingang van het park zitten, ze zucht en laat een klein glimlachje aan haar nieuwe vriend zien. Maar die staat nog vol verbazing te kijken naar wat hij gedaan heeft. Maar het is toch echt gebeurd. Hij is dood.

De perfecte moord

Created from Booksie.com

Generated: 2015-01-29 17:26:30